

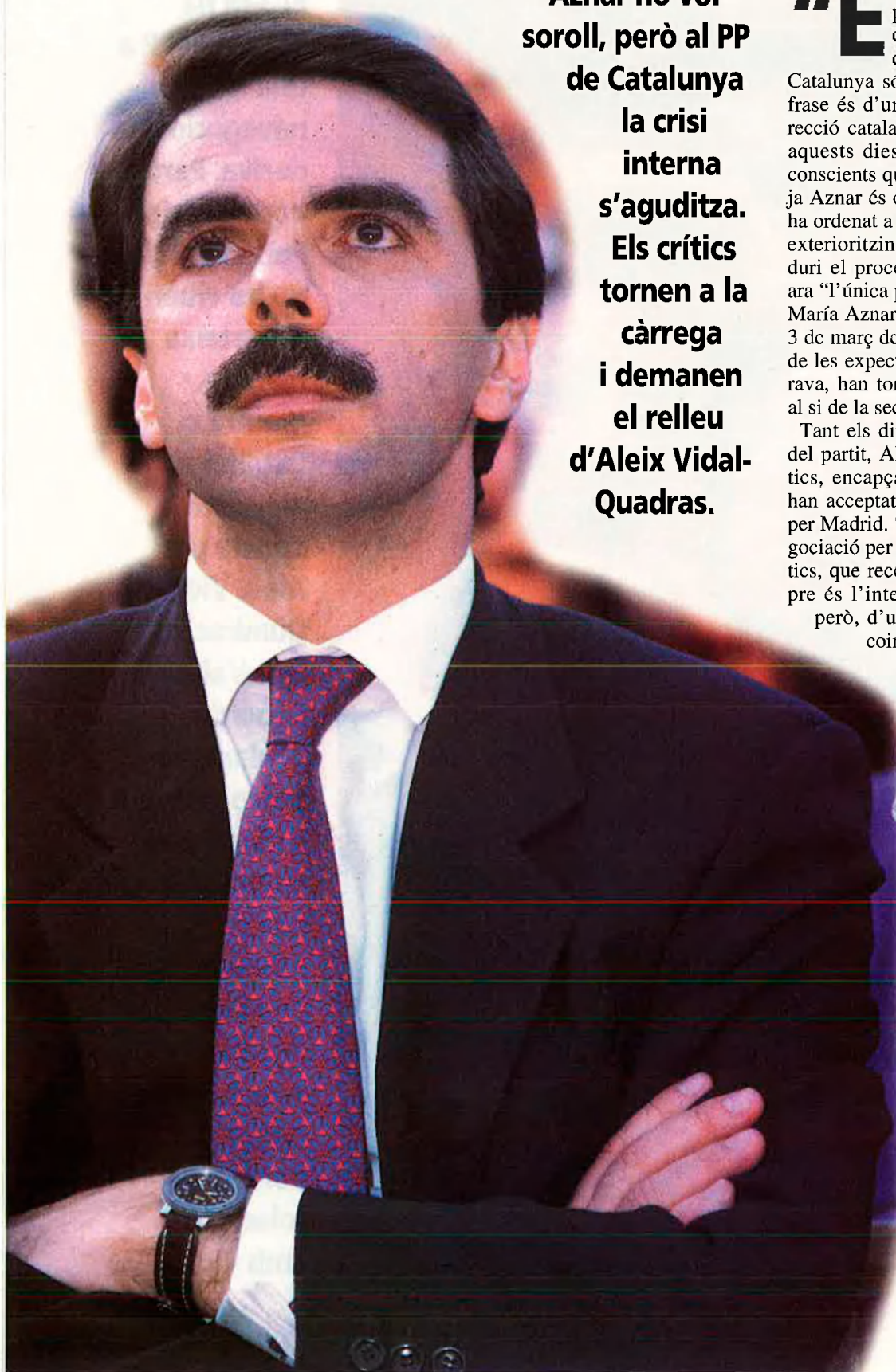
A les ordres d'Aznar

Aznar no vol soroll, però al PP de Catalunya la crisi interna s'aguditza. Els crítics tornen a la càrrega i demanen el relleu d'Aleix Vidal-Quadras.

Estan esperant que algun gall canti per picar-li la cresta". Les ordres que surten del carrer de Gènova de Madrid adreçades al PP de Catalunya són molt clares: tothom quiet. La frase és d'un dirigent crític amb l'actual direcció catalana del partit, que guarda silenci aquests dies, com la resta dels seus afins, conscients que ara com ara, el que més desitja Aznar és calma. La direcció estatal del PP ha ordenat a tots els sectors enfrontats que no exterioritzin les seves discrepàncies mentre duri el procés negociador amb CiU, perquè ara "l'única prioritat és la investidura de José María Aznar". El resultat de les eleccions del 3 de març del PP de Catalunya, molt per sota de les expectatives que el mateix partit esperava, han tornat a obrir les disputes internes al si de la secció principatina del PP.

Tant els dirigents afins a l'actual president del partit, Aleix Vidal-Quadras, com els crítics, encapçalats per Jordi Fernández Díaz, han acceptat aquesta treva forçosa imposada per Madrid. "Tot està parat, supeditat a la negociació per la majoria", comenta un dels crítics, que recorda que al PP "la prioritat sempre és l'interès general". Només es tracta, però, d'una treva. Tots els protagonistes coincideixen a dir que un cop passi l'actual període d'incertesa política, hi haurà moviments al partit, moviments que culminaran en el proper congrés, previst per a la tardor. Per a Vidal-Quadras i el seu entorn, aquestes eleccions demostraran que l'anomenat "tomb catalanista" que va intentar fer la formació amb el fitxatge de Josep Maria Trias de Bes no ha funcionat i que per tant, cal abandonar aquesta via per retornar al discurs que "tan bons resultats" va donar al PP de Catalunya a les passades autonòmiques, on els populars van passar de set a disset escons al Parlament i es van convertir en la tercera força.

Per als crítics, en canvi, el fracàs d'aquestes eleccions és degut al discurs agressiu i radical d'Aleix Vidal-Quadras, que seria, segons aquests

dirigents, el principal obstacle perquè el PP de Catalunya s'arrelhi i creixi electoralment d'una forma substancial. Per tant, en la seva opinió caldria preparar un relleu en la cúpula del PP. Per aquests dirigents, el fet que ara el PP necessiti entendre's amb CiU per governar fa més urgent encara el relleu de Vidal-Quadras. Les espases doncs, tornen a estar alçades. I potser més afilades que mai.

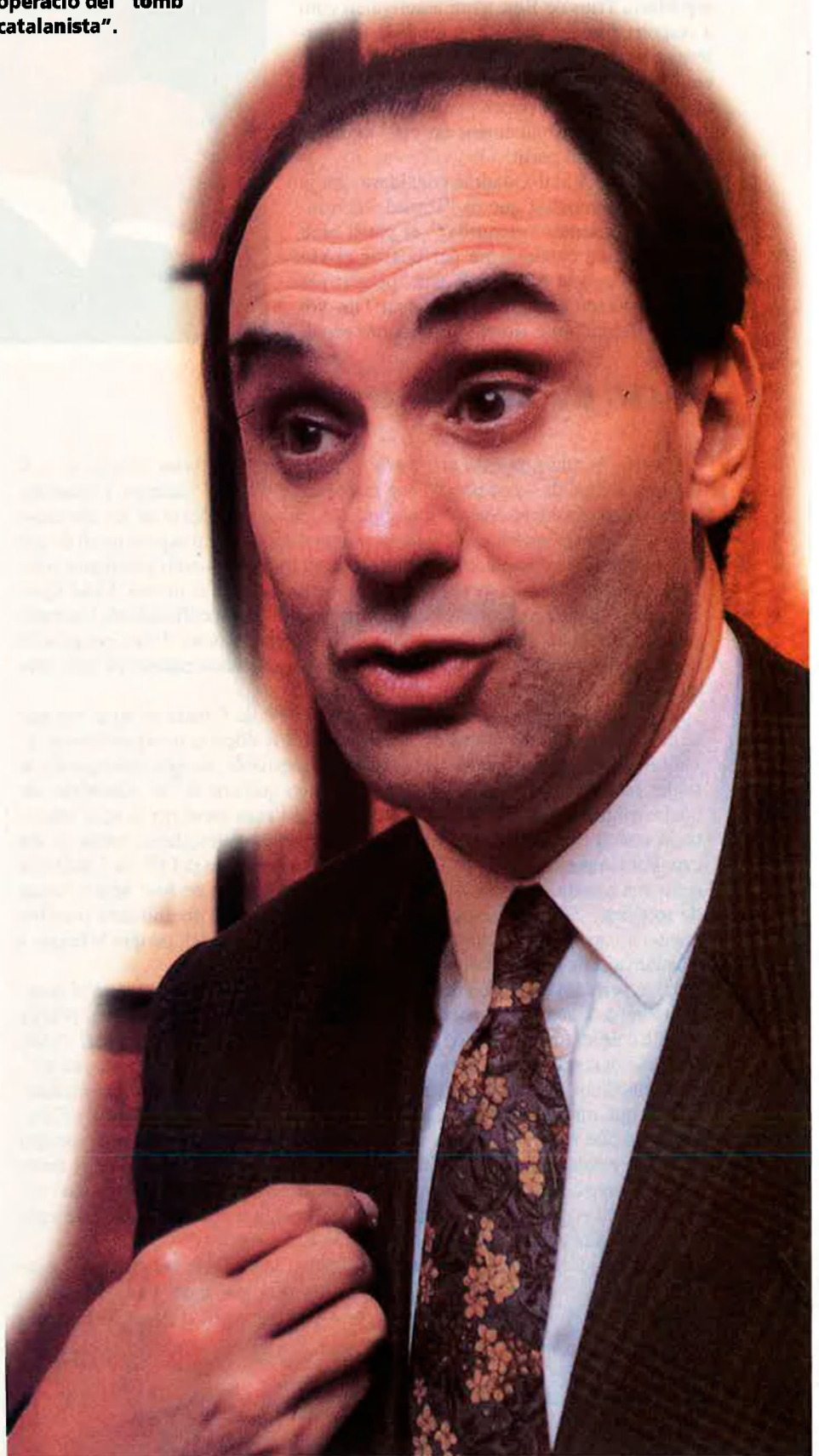
Però Aznar no vol soroll, almenys de moment. Tots els sectors populars catalans són conscients que el PP de Catalunya no tindrà cap participació ni protagonisme en el procés negociador que es durà a terme en les properes setmanes. "Nosaltres només hem de callar i esperar", apunta un membre de l'executiva catalana. La segona ordre que ha sortit del carrer de Gènova en direcció a Catalunya és que el partit no faci res que pugui inquietar o molestar els nacionalistes catalans de CiU. La reacció ha estat immediata: calma parlamentària i disminució de la piròtècnia verbal de Vidal-Quadras. El sector crític del partit denuncia que no hi ha en l'actual direcció cap canvi d'actitud de fons i que Aleix Vidal-Quadras ha moderat alguna de les seves conductes només per salvar el seu lideratge. Naturalment, per a aquestes fonts, es tracta d'un canvi totalment insuficient, ja no només per normalitzar el partit dins la societat catalana, sinó simplement per facilitar la col·laboració amb CiU durant la propera legislatura.

La treva actual té, però, un final anunciat, perquè el que està en discussió no és solament un problema de lideratges sinó també un problema d'estratègia. El conflicte és inevitable. Les dues parts enfrontades coincideixen a assenyalar que serà el calendari polític de les negociacions i el seu resultat el fet que determini també el calendari del conflicte. I coincideixen, tant vidal-quadrastes com crítics, a dir que l'última paraula sobre si s'ha de fer canvis de persones i de missatges al PP de Catalunya la dirà en última instància la direcció estatal. És per aquest motiu que les dues parts treballen intensament aquestes setmanes per buscar-se suports a Madrid, i mútuament s'acusen de no tenir suport o d'haver perdut la confiança de la *dirección nacional*.

Els partidaris de l'actual president del partit neguen rotundament les informacions sobre la suposada pèrdua de confiança de la direcció estatal en Vidal-Quadras, i les atribueixen a filtracions ininteressades del sector de Jordi Fernández Díaz. El sector oficial recorda que va ser el mateix Aznar qui va posar al capdavant del partit a Catalunya Vidal-Quadras, en detriment precisament de Fernández Díaz. Vidal-Quadras té el suport del clan de Valladolid, el nucli fort de l'actual direcció del PP que envolta Aznar, l'ideòleg del qual és Fe-

Els partidaris d'Aleix Vidal-Quadras neguen que aquest hagi perdut la confiança de José Maria Aznar. Asseguren que qui ha fracassat en canvi és Trias de Bes i la seva operació del "tomb catalanista".

derico Jiménez Losantos. Per als dirigents afins al president, mentre no hi hagi un canvi de direcció a Madrid, cosa que per ara consideren poc probable, veuen gairebé "impossible" que aquesta pensi destituir Vidal-Quadras. Segons ells, el problema el té Fer-

nàndez Díaz, que l'únic suport important amb què comptaria seria el de Mariano Rajoy, un dels vice-secretaris generals del partit, i també el d'Abel Matutes, membre de l'executiva estatal, però amb menys pes que altres dirigents. En canvi les mateixes fonts pensen que pot sortir perjudicat en un futur immediat Josep Maria Trias de Bes, a qui assenyalen com a responsable del fracàs electoral de les darreres eleccions: "Trias ha demostrat que no era un bon número u, com a molt és un segon que pot fer un bon paper parlamentari a Madrid", assegura irònicament un col·laborador del president del partit.

L'entorn de Vidal-Quadras considera que ja ha quedat demostrat que és "absurd i contraproduent" intentar "maquillar" el partit amb operacions de catalanisme per buscar el vot moderat d'aquest espai, que està "ocupat per CiU". Aposten en canvi per buscar "un vot català diferent" que situen en un doble espai:

Enric Lacalle i Jordi Fernández Díaz encapçalen l'oposició a Vidal-Quadras. El primer, podria ser el seu substitut.

Quan durarà l'alto-el-foc?

Aquesta és una pregunta que es fa en cercles nacionalistes referint-se a la dubtosa actitud de "moderació" que manté ara el PP de Catalunya, i concretament el seu president Aleix Vidal-Quadras, des de l'endemà de les eleccions del 3 de març. L'entorn de CiU desconfia profundament d'aquest tomb de qui fins fa pocs dies comparava la normalització lingüística amb pràctiques totalitàries o genocides. La preocupació augmenta quan és el mateix Vidal-Quadras qui s'encarrega de desmentir que es tracti d'una rectificació de l'estratègia dels populars catalans, sinó que només estem davant d'una congelació tàctica de les actituds de sempre, perquè el que no pensa canviar ell són, com ell les anomena, les seves "conviccions morals".

A CiU hi ha dubtes sobre què cal fer amb el PP de Catalunya en el cas que es comenci a negociar amb José María Aznar. Els líders convergents estan dividits en dos grups d'opinió. Hi ha, com era previsible, els que tenen ganes de saldar comptes amb Vidal-Quadras i proposen que una de les condicions de qualsevol pacte futur per a la governabilitat de l'estat passi per la seva substitució com a president del PP de Catalunya. En paraules clares, volen el seu cap. Per a aquests sectors de CiU, el relleu del president del PP de Catalunya seria una mostra molt clara i pedagògica de la voluntat de José María Aznar de rectificar. Sense aquesta condició, en canvi, creuen que no serà possible mantenir cap col·laboració futura amb el PP a nivell estatal, perquè la tensió a Catalunya seria permanent.

Hi ha, però, un altre grup de dirigents més pragmàtics que prefereix el manteniment de l'actual líder del PP de Catalunya. Per diferents motius. Primer perquè consideren que si CiU arriba a un pacte amb José María Aznar, Vidal-Quadras deixarà de ser un problema perquè estarà obligat a "portar-se bé", serà "obedient i controlable". En segon lloc, aquests dirigents nacionalistes creuen que mantenint l'actual president, el PP té un sostre molt clar a Catalunya, ja que mai aconseguirà un arrelament prou important dins la societat catalana, arrelament que podria aconseguir en canvi en el cas que es dotés d'una imatge centrista i moderada, com la que transmetria un dirigent de l'estil de Jordi Fernández Díaz. A més, en aquesta hipòtesi, una opció moderada de la dreta estatal podria erosionar CiU i arrabassar-li vots.

El que ningú no dubta a CiU és que l'actual alto-el-foc durarà fins que es trenquin les converses o fins que duri un hipotètic pacte del Partit Popular a nivell estatal. Ningú no es creu —ni espera— una conversió d'Aleix Vidal-Quadras. **P. M.**

el centre-dreta no nacionalista i el vot de la immigració, descontenta amb la gestió socialista i situat principalment al cinyell de Barcelona. Això no vol dir en opinió d'aquest sector, que el PP busca el vot espanyolista, sinó un vot "compromès amb Espanya".

El sector crític, encapçalat per Jordi Fernández Díaz, compta amb el suport d'importants dirigents al PP de Catalunya com Enric Lacalle o el mateix Trias de Bes, però té limitat el seu suport a la província de Barcelona. En les altres circumscripcions té poca penetració, com reconeixen ells mateixos. Malgrat això confien plenament que la nova situació política obligarà la direcció estatal a forçar un tomb al PP de Catalunya: "tot i que sembla que Aznar no sacrificarà ningú fins que vegi clar si pot governar, si hi ha acord amb CiU forçarà una sortida digna a Vidal-Quadras". De fet, el sector crític reconeix que si la direcció estatal no dona llum verd, substituir Vidal-Quadras és molt difícil. L'entorn de Fernández Díaz confia també en les pressions que pugui fer CiU durant les converses amb Aznar. "El model de partit que defensa Vidal-Quadras no és compatible amb una situació de col·laboració entre CiU i el PP a Madrid, i per tant cal canviar de model". Assaguen a més que a Catalunya hi ha espai polític per una força moderada com la que defensen. Entre els noms que s'apunten com a substituïts de Vidal-Quadras hi ha el d'Enric Lacalle, que a més de ser un dels dirigents més coneguts del partit, és una persona que compta amb més simpaties entre les bases del partit.

Pere Martí